

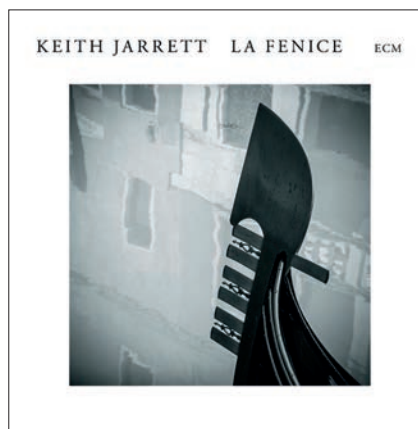
Szerzői kiadás

Katalógusszám nélkül

Karosi Júlia: Love is Here to Stay

Karosi Júlia jazzénekesnő, zeneszerző és zenekarvezető az ELTE után a Zeneakadémián végzett, jelentős hazai és külföldi sikereket ért el. Negyedik lemezének tematikája (George Gershwin születésének 120. évfordulója alkalmából) tisztelgés az énekesnő egyik kedvenc dalszerzője előtt. A Karosi Júlia Quartet és az RTQ vonósnégyes előadásában – a Zeneakadémia Solti Termében – rögzített élő felvétel teljes anyaga Gershwin-kompozíció. A lemezen nemcsak a jól ismert slágerek, hanem néhány kevésbé népszerű, de ugyanolyan minőségű gyöngyszem is fellelhető. A hangszereléseket Fenyvesi Márton készítette. A kvartettben Júlia mellett olyan kiváló muzsikusok játszanak, mint Tólas Áron zongorista, Bögöthy Ádám nagyböngös és Varga Bendegúz dobos. A Gershwin-klasszikusok csodálatos, új köntösbe bújtatva csendülnek fel. Fenyvesi hangszerelése aktuálisak, de tiszteletben tartják a forrásanyagot, kiváló ízzel viseltetnek a klasszikus dalok felé. A vonóskvartett szép dinamikával és időzítéssel játssza a reá bízott zenei részt, szövegeik teljes természetességgel olvadnak bele a jazz-kvartett hangzásába. A ritmusszekció átgondolt koncepciójának és az ötletes hangszereléseknek köszönhetően minden dal friss hangzásal bír, de nem bontja meg a lemez egységét. A muzsikusok teljesen professzionális biztonsággal és kifinomult ízléssel nyúlnak az anyaghoz. Júlia energikus időérzéke és játékosága egyik pillanatról a másikra új színnel tudja felruházni a zenei környezetet. Az énekesnő szólói izgalmasak, érzelmesek és meglepőek is olykor – a néhány pillanat erejéig felbukkanó, kiváló ízléssel elhelyezett autentikus zenei színezetek pontosan azt teszik hozzá a jazzénekszólókhoz, amitől – ha lehet – még egy cseppet izgalmasabbak lesznek. Júliának nemcsak énektechnikája és azonnal felismerhető, egyedi hangszíne teszi éneklését magával ragadóvá, hanem hibátlan kiejtése is, mely kényes faktor lehet általánosságban véve az énekeseknél. *A Love is Here to Stay* méltó tisztelgés a jazzirodalom egyik legfontosabb dalszerzője előtt és egy nagyon izgalmas lemez. Fiala zenészgárda fantasztikus teljesítménye ez a korong. Kíváncsian várjuk a következőt – akár megint saját szerzeményekkel.

Pázmándi Gergely

ECM Records –
Hangvető

ECM 2601

Keith Jarrett: La Fenice

Akik hisznek helyek és események jelképes üzenetében, az újjáéledés albumaként tekinthetnek Jarrett új szóló-lemezére. A dupla CD felvételei élőben készültek a velencei Gran Teatro La Fenicében 2006-ban, újabb jeleként a pianista kényszerszünet utáni nagy visszatérésének. S ezúttal a feltámadó főnixmadárról elnevezett színházban került sor a hangversenyre, ahol a 19. században Rossini- és Verdi-bemutatókat tartottak. A lemez kiadása egybeesett a Velencei Biennálén a muzsikusnak adományozott Arany Oroszlán-életműdíjjal. Jazz-zenész most kapta meg először az elismerést, melyet a korábbi években Berio, Boulez, Kurtág és Reich vehetett át. Jarrett mostanra eljutott az előadóművészet néptelen csúcspontjára, ahol a muzsikusnak már nincsenek riválisai, legfeljebb önmagához hasonlítják. A La Fenice esetében az első viszonyítási pont az 1975-ös *The Köln Concert* lehet, a pianista első fellépése egy európai operaházban. A másik az 1997-ből való La Scala, Jarrett első előadása egy olasz operában. Másfelől összevethető e lemez Jarrett újabb szólóalbumaival is – ezek a 2005-ös Carnegie Hall-koncerttel kezdődnek. Sajnos mindkét összehasonlításban hiányérzeteink támadnak. Nem, mintha elmaradnának a csodás rögtönzések, vagy a szellemes feldolgozások. A dupla CD kétharmadát kitevő improvizációk lehengerlők: technikailag kifogástalanok, időnként klasszikusak, máskor romantikusak, vagy épp disszonánsak-atonálisak, illetve a repetitív hagyományt követik. Egyes melodikus pillanatok a *Kölni* lemezt idézik. A dialektusok sokszínűek: blues és boogie-woogie; gospel és ballada. Nemes anyag, ez kétségtelen, ahogy a második lemezt záró önidézés és feldolgozások (például egy darab Sullivan *A Mikádó című* operettjéből) is mesteriek, mégse érezzük, hogy a velencei hangversenyek új mérföldkővet jelentenek a zongorista életművében. A rögtönzések egy csöppet laboratóriumiak, a stílus steril, érzelemmentes. Korábbi szólólemezein erősebben éreztük, hogy a teremtés aktusa a fülünk hallatára megy végbe. A velencei lemez artisztikus értékei a negatív összevetések ellenére is vitathatatlanok. Önmagában talán nem remekmű, de része a modern jazz egyik legnagyobb teljesítményének, a szólista Jarrett ECM-életművének, mely negyvenhét évvel ezelőtt vette kezdetét a *Facing You*-val.

Máté J. György